

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — " —
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában:
Szabó Albert könyvnyomdájában. T. Nagy Imre szerkesztő lakásán. Dr. Kádbéó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyíltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlégi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbéó Ferenc szerkesztőkhöz küldendő, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

Valamit Chináról is.

(t—sz.) Franciaországnak az a szerencséje Chinával szemben, hogy China nem ismeri saját erejét, a francziákét pedig tulbecsüli. De nemcsak Franciaországnak, hanem talán az egész emberiségnek szerencséje, hogy China az ő erejének öntudatával nem bír, mert ha birna, réme lehetne a világnak.

China lakosságának számát a biro-

dalomban lakó más fajokkal 400 millióra teszik, a mi pedig nemcsak hogy nem túlzás, hanem pontos népszámlálás esetében aligha nem még többre fog kiütni, és e szám meghaladja Európa és Amerika lakosainak számát. Hát ha most már ez az állam az ő erejének öntudatával birna, megtünné azt, hogy az ő határán Franciaország az urat játsza és Anam megfenyítésére gondoljon akkor, mikor egy oly hatalom áll annak háta megett, mint China?

Hát ha még most nem is, de az utókor minden esetre ki van téve annak az eshetőségnek, majdnem bizonyosságnak, hogy az emberiségnek még számolnia kellend Chinával, ha csak a civilizáció és forgalom eret nem vágnak rajta és le nem csapolják lakosságának két harmadát. Észak-Amerika ugyanis részesült már abban a szerencsében, hogy a chinaiak, mint a sáskák, tömegesen lepték meg a parti államokat s kapzsiságukkal, úgy élelmességükkel, elszedték az amerikai munkások orra elől a kenyert. Miután pedig a mennyei birodalom fiai azt az életet és szokást, a mibe otthon beleélték magukat, e világon másutt fel nem találhatják, s mert a civilizált nemzetek szokásaival nem tudnak megbarátkozni, nem telepednek le más államok földjén, elmennek oda kapzsiszkodni, s mikor jól megszédtek ma-

gukat, ismét haza mennek. Ez tehát olyan szunyogtempo, mely átjön a tengeren, szívja az amerikaiak véré, azt viszi Chinába, — hogy az amerikai államok kormánya a mennyei birodalom fiainak ezen élelmeskedését beszüntette, a mennyiben az ily ideiglenes jellegű bevándorlást egy időre betiltotta.

Ha azonban a chinai faj Európa és Amerika civilizált népével való gyakoribb érintkezés folytán ezek szokásaival megbarátkozik és a letelepedésre hajlandó lesz, nemcsak Amerikát népesítheti be, hanem jut belőlük az egész világnak mindenfelé. És a világ csakis ezen az uton fog megszabadulni egy olyan chinai invasiótól, milyen az Attila és Batu chán idejében divatozott. Mert ha a művelt nemzetek összesége szembe állhatna is ez irtóztató erővel, az alig lehetne oly kompakt alakban elérhető, mint a milyent igényelne.

China 20—25 millió katonát állíthatna ki, ha európai módon lenne szervezve, s a mi még lehet, hanem persze, hogy egy ily roppant test átalakulhasson, ahhoz évszázadok munkája lesz szükséges, és azalatt a kivándorlás aligha nem fogja csapolni erejét.

Franciaországnak az tehát a szerencséje, hogy a nagy állam- és néptest olyan lusta, a milyen nagy, szervezetlen és tökéletlen, minden európai

erély nélkül. Mert a milyen dolgos a chinai köznép, olyan lusta és tehetetlen, csakis magát hizlaló az urasága, melyben ha csak egy kis erély volna is, oly rettentő hatalommal, mint a milyennel rendelkezik, már is más szerepet játszhatnék a világon. A míg azonban ez a lustaság eltart, pedig még sokáig eltart, addig Franciaország a chinai fenyegetéstől nem félhet.

Ugron Ákos képviselő beszámoló beszéde.

K.-Vásárhely, 1883. jun. 24.

Ugron Ákos országgyűlési képviselőnk f. évi június 24-én tartá meg beszámoló beszédét a tanácsház nagytermében. A terem zsufolásig megtelt hallgatókkal, kik pártkülönbség nélkül nagy érdeklődéssel hallgatták végig a város képviselőjének beszédét. Polgármester a gyűlést megnyitván, egy négytágu bizottság lett kiküldve a képviselőt meghívni, ki megjelenván, dörgő éljenzéssel fogadtatott.

A beszámoló beszédét kivonatossan közöljük.

Tisztelt polgártársak!

Midőn az 1881—4. országgyűlés első és második ülés-szakában történt fontosabb törvényhozási intézkedésekről szólanék és azokkal szemben álláspontomat jelezném, melyet az országgyűlésen elfoglaltam s mely, azt hiszem, önöknek véleményével is teljesen megegyezik: engedessék meg őszinte fájdalom kifejezése elhalt kedves barátunk és elvtársunk Szabó Dániel felett, ki pártunk egyik legtevékenyebb, legáldozatkészebb tagja vala.

Egy napon borult arccal jelent meg az orvos. Sándor elsápadt és remegő hangon kérdezé:

— Hogy van ő?

— Egészen jobban — szólt az orvos komoran — pár nap múlva elhagyhatja az ágyat.

Sándor fellélegzett s melegen szorítá meg barátja kezét s aztán merően nézett barátja szemébe.

— Te oly szomoruan mondd ezt nekem, mintha a hölgy jobbanléte bántana.

— Nem, barátom. Én mint orvos és ember egyaránt örövendek, hogy e derék leányka visszanyerte egészségét. Nem itt rejlik a baj. Ma olyan jelenetnek voltam tanúja, melyet tán sohasem fogok elfeleldni.

— Szólj, kérlek, mi történt?

— Képzeld barátom. Ma délután együtt voltunk, az öreg Széki, Székine és a lábbadozó Kamilla. Mindnyájan igen jól éreztük magunkat, én örültem, hogy drága kincstük, egyetlen reményük már tul van a veszélyen. Csendesesen beszélgettünk, midőn az ajtón 3 idegen ember lépett be. Az öreg Széki elsápadt s egész testét ideges remegés fogta el.

— Széki urat keresem — szólt az egyik — s rendeletem van a községi adópénztárt, melyet 6 hó óta Széki ur kezel, megvizsgálni. Feljelentés tétetett, hogy a könyvek hiányosan vannak kezelve.

A „Székelyföld” tárczája.

A szomszédok.

(Beszély.)

Irtá Dobay János.

(Folytatás.)

IV.

A szép Kamillán az erdei jelenet után egész erővel kitört a láz. Több napig élet és halál között lebegett. A szomszéd városból naponként kétszer is megjelent az orvos s mindig aggodalmasabb arccal hagyta el a beteget. Kerekes Sándor, kinek tanuló társa volt a fiatal orvos, már tudta, hogy mikor jön barátja s rendesen a falu végén várta őt s a legmélyebb részvéttel kérdezősködött a beteg állapota felől. Sándor részletesen elbeszélte barátjának az erdei jelenet lefolyását s mindenképen igyekezett elhitetni vele, hogy e különös éreklődés pusztán a szánalom és részvét kifolyása. Az ifju orvos komolyan végig hallgatá az ifju előadását s nem akarván neki nyugtalanságot szerezni, biztosítá, hogy nem fenyegeti komoly veszély a szép szomszéd életét. Sándor ilyenkor látható örömmel rázta meg barátja kezét.

Az öreg Kerekes figyelmét nem kerülte el azon változás, melyen fia egy idő óta átment. Sándor elbeszélte az erdei jelenetet, közönyös hangon fejezvé ki abbéli nézetét,

hogy a pár szó után itélve, a hölgy talán nem oly büszke és döllyfös, mint az atya. Az öreg Kerekes nem fektetett valami nagy súlyt az egész dologra, de midőn látta azt a komorságot s elpaiástolhatlan nyugtalanságot fia arczán, kezdett nagyobb gondot fordítani az ifju magaviseletére. Egy titkos sejtélem sugta, hogy ezen változás az erdei jelenettel s egyáltalában a szomszéd leánnyal összefüggésben van. Egy napon épen akkor lépett fia szobájába, midőn az komor arccal ült az ablaknál és bámult a szomszéd uri lak felé. Az öreg leült mellette s csendes hangon szólt:

— Édes fiam, min gondolkozol?

Az ifju összeresztett s zavartan síté le szeméit.

— Fiam! — szólt az atya szeliden. —

Te egy idő óta nagyon megváltoztál. Nem érdekel többé a gazdaság, mely eddig anynyi gyönyört okozott. Komor és szórakozott vagy.

— Csalódik édes atyám — szólt az ifju egy mosolyt kísértve meg.

— Az atya szeme ritkán szokott csalni. Régen észrevettem, hogy a te szívedet nyomja valami.

Az ifju hallgatott, az atya folytató:

— Emlékszel fiam a Széki családról régebben folytatott beszélgetésünkre? Te akkor azt mondtad: „e két öl magas kerítés s a nézeteink között levő különbség meg-

ment minket minden érintkezéstől és sohasem fogunk oly pontra jutni, hogy egymással találkozzunk.” Ezek voltak a te szavaid! — És fiam, te csalódtál. Számításodból kifeledd a szívet. A két ellenséges család fiatal sarjadéka a szerelemben találta meg az érintkezési pontot. Te szeretted Kamillát!

— Igen atyám, azt hiszem, hogy szerettem — szólt az ifju tiszta nyílt tekintet vetve atyjára.

— Szerencsétlen ember! — szólt szomoruan az öreg Kerekes — te elérhetlen dolgok után futsz. Adja az Isten, hogy minél kevesebb fájdalommal ábrándulj ki e szerencsétlen szenvedélyből.

— Atyám, én igyekeznék fogok ez isteni hölgy szerelmét megnyerni, mert érzem, hogy csak általa lehetek boldog.

— És a gögös szülők nem gondoltál? Tudod-e, hogy inkább megölné leányát az öreg Széki, mintsem egy Kerekesnek adja?

— Ah atyám, ön, meglehet, hogy tévesen itéli meg az öreget.

— Adja az ég, hogy én csalódjam és ne te.

Az öreg Kerekes fájdalmas pillantást vetett fiára s szomoruan távozott.

Sándor naponként megjelent a szokott helyen a falu végén s türelmetlenül várta az orvos érkezését, hogy hirt vegyen a beteg leány állapotáról.

Már tavaly ohajtottam volna az önök társaságában megjelenni és a fontosabb politikai kérdések feletti véleményemet önökkel megismertetni; de családi körülményeim ebben megakadályoztak. Épen azért jelen alkalommal az országgyűlés mindkét ülés-szakában történt fontosabb törvényhozási intézkedésekre beszédemben kiterjeszkedem és iparkodni fogok ezáltal az elmulasztottakat kipótolni.

Az Ő Felsége által 1881. szept. 18-án megnyitott országgyűlés kezdetén a politikai helyzetet a Bosznia- és Hercegovinában kiűtött felkelés dominálta, melynek reánk nézve való nagy fontossága az 1882. évi állam-költségvetés tárgyalásakor is élénken hangoztatott. Az óriási pénz- és véráldozat, melybe ezen tartományok kerültek, igazolta az összes ellenzők álláspontját, melyet az már kezdet óta Bosznia és Hercegovina occupálásával szemben elfoglalt, melyről, fájdalom, már már mint bevégzett ténnyel kell számolnunk. Pedig reánk nézve még ma is előnyösebb volna, ha onnan kivonulnánk, ott hagynók akár a szerbek, horvátok, vagy montenegróiaknak, hogy egymást semmisítse meg és ne gyengítsenek bennünket. Bosznia és Hercegovina occupációjával szemben álláspontomat már megválasztásomkor hangoztattam; veszélyesnek tartottam politikai, nemzetiségi és még stratégiai szempontokból is, melyről hosszasan szólni jelenleg nem ohajtok.

Épen az említett occupatio folytán szaporodott kiadások és pedig a hadseregnek 800 ezernyi létszáma, az elfoglalt tartományokban elhelyezett katonaságra és a napról napra szaporodó állami hivatalnokokra, adósságaink kamataira fordított óriási kiadások okozták azt, hogy az államháztartásban a kibontakozás iránti remény teljesen meg van rendülve; adósságokból élünk, adósságot adósságokra halmozunk és kihalt a közéletből a lelkiismeret, mert még azt sem kérdik: hol lesz ennek a vége? Az államjavadat elpazaroljuk, az adókat folytonosan emeljük. Szóval ott állunk, hogy daczára a nemzet roppant erőlködéseinek,

Széki arca fakó színt öltött s akárki átláthatta, hogy ez ember bűnös. Végre valamennyire összeszedé magát s elég szilárd hangon szólt:

— Uram, szívesen szolgálatukra álok, de nézzék, leányom nagyon beteg s átláthatják, hogy ilyenkor hivatalos vizsgálatnak helye nincs.

— Szigorú rendeletem van, — szólt a hivatalnok — hogy a vizsgálatot azonnal megejtsem.

— De uraim, csupán egy pár napot kérek, míg leányom jobban lesz — könyörgött a szegény Széki oly szívreható hangon, hogy a szívem megessett rajta.

Az öreg Székiné szintén meg volt rémülve. Kamilla holthálvány arccal, megremült szemekkel nézett atyjára s aztán egy mély sohajjal ájultan esett vissza párnái közé.

— Uram! — kiáltám elkeseredve — nem ezélem a törvényes eljárást akadályozni, de mint orvos, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy e hölgy életének veszélyeztetése nélkül itt tovább nem maradhatnak. A beteget minden izgalomtól meg kell kímélnünk.

A hivatalnok nem mozdult és én könyörögve folytattam:

— Legyen önökben uraim könyörület, távozzanak s adjanak időt bár holnapig.

A három tisztviselő csendesen suttogott egy pillanatig s aztán az egyik szólt:

— Orvos ur, mi hajlandók vagyunk holnap délig időt engedni, de csak azon feltétel mellett, hogy az adó-pénztár hivatalosan lepecsételtessék.

— Önök nem hiszik, hogy hebegé zavarral Széki.

— Mi nem hiszünk semmit, de kötelességünk a vett rendeletet végrehajtani s már az által is nagy felelősséget vállalunk

áldozatkészségének, az adók emelésének és újadók behozatalának, rosszabbul vagyunk, mint voltunk; a jelenlegi adminisztráció, hadügyi és occupationális politika mellett a pénzügyi bukás alig kikerülhető.

Közgazdasági bajaink szintén napról napra szaporodnak.

1. A mezőgazdasági állapotok felszínre hozták az agrár kérdést, melyet előbb-utóbb meg kell oldani.

2. A kereskedelem, mely a kereskedelmi szerződések miatt kifelé korlátozva van, folytonosan új adók által zsibbasztatik.

3. Az ipar a szabad konkurrenzia folytán pang, meg az ipartörvény revíziója sem tartott a kormány által szükségesnek. A magyar kereskedelem és ipar addig fel nem virágzik, míg a közgazdasági kiegyezés revíziójával az önálló vámterület fel nem állítjuk, mert a szomszéd államok kifejezett gyár- és kézműipara a mi zsenge iparunkat még fejlődésében megöli. A nemzet forgalmában a mérleg, értve a be- és kivitt, többletet nem fog felmutatni, s pénzünk külföldre vándorol, elszegényedésünk kikerülhetetlen leendő.

Most áttérek azon fontosabb törvényekre, melyek az említett két ülés-szak alatt alkottattak. Tény valóban az, hogy Magyarországra oly felületes törvényeket még nem hoztak, mint most. Már csak ezen ülés-szak alatt 47 törvényjavaslat tétetett a ház asztalára, mintha a miniszterium gyárilag készítettén. Mióta az osztályokban való tanácskozás helyett szakbizottságokban tárgyalják a törvényjavaslatokat, a képviselők nagy része nem tudja, mire szavaz; a parlamenti vitatkozásokban az alaposág hiányzik, minnek eredménye az, hogy a törvények intézkedései sokszor effectualhatatlanok, úgy, hogy törvénykönyvünkben külön fejezet van a törvények módosításáról. Szókat szóra gyártnak, rossz törvényeket toldoznak, s az ugynevezett reformkérdéseket, vagy az ország valódi életérdekeit felőlelő kérdéseket megoldani nem képesek.

Kérdem: javították-e az administra-

ciót, előbbre vitették-e a justiciát, ha csak a rendszertelen alkotásokat nem tartjuk haladásnak? Segítették-e a kereskedelmen, az iparon és földművelésen?

Hiszen a magyar export-kereskedelem érdekeinek védelmére a kormány még magyar konzulátusokat nem tudott szervezni.

Ha jó termés nincs s ha Rothschild nem lenne, semmi sem volna.

(Vége követh.)

Levelezés.

Borszék, június 24-én.

(József főherceg fogadtatása.)

József főherceg f. hó 21-én este fél 8 órakor érkezett Borszékre. Kisérétében voltak: Graef lovassági táb., br. Nyáry táb. főhadsegéd, Becker ezredes, Lázár és Dörner századosok. Érkezését taraczk- és dinamit-lövések tudatták az elfogadó bizottsággal és a fürdő vendégeivel, kik nagy számmal gyűltek össze a kedves vendég fogadására. Ditróából Bélbor Holló s a tölgyesi községek által kiküldött lovas banderium kísérete mellett érkezett Borszékra, hol lobogókkal, fenyőgalyakkal s virágokkal feldisznított impozáns diszkapu várta „Isten hozott” felirattal.

A clerus, az elfogadó bizottság tagjai, Dobránszky orsz. képviselő, Bartalis fürdőbizottsági elnök, Császár József, Puskás fürdőigazgató, Nagy Imre fürdőbiztos, Lázár Gerő fürdőgazda s még néhány megyei és helybeli tisztviselő a főherceg kocsija mellett sorakoztak. A dörgő éljenzések megszüntével, melyeket diszlövés kísérték, előlépett Dobránszky képviselő s a következő beszédet mondta:

„Hódolva tisztelt és szeretett Főherceg! Fenséges ur! Isten hozta Fenségedet e bércek közé, hova Fenségedet e hon és nemzet szeretete s atyailag gondviselő szíve vezérelte. Meleg szívvel, mely hódolattal, ősi hűséggel felséges Urunk és Királyunk iránt üdvözlőlk fenségedet, mint felséges Urunk és Királyunk fejedelmi családjának forrón szeretett tagját! Üdvözl-

ellenük védekezni. Végre a nagy zajra maga Széki jött ki, s midőn az ifjut megpillantá, szemőldet összehúzta s hideg, barátságtalan tekintettel nézé végig.

Az ifju nyílt tekintettel közeledett hozzá s tiszteletteljes hangon szólt:

— Én Kerekes Sándor vagyok.

— Örvendek a szerencsének, uram — szólt hidegen a földesur.

— Üzleti dologban voltam bátor uraságodat megkeresni.

— Azt hiszem, hogy közöttünk minden üzleti összeköttetésnek vége szakadt. E kerítést nem lehet idebb tenni a nélkül, hogy utolsó menhelyemből ki ne szoruljak. Vagy tán azt akarja?!

— Oh nem; a kerítést nem akarjuk bántani, az jó helyen van. Nem ez hozott engem ide.

— A türelem nem erényem; azért kérni fogom a lehető röviden előadni szándékát.

— Nem régiben úgy értesültem, hogy itt a szomszéd hegyekben roppant közsételepek vannak. Én vizsgálni kezdtem s rájöttem, hogy e hir csakugyan megfelel a valóságnak.

— Az meglehet, de nem tudom fel fogni, hogy miképpen érdekelhet ez engem.

— Uraságodnak van egy darab helye, egy műveletlen, kopár hegyoldal. Nézetem szerint itt vannak a legnagyobb közsételepek.

— Nos?!

— Én ohajtanám e hegyoldalt öntől megvásárolni.

— Nem eladó.

— Miután e föld rám nézve igen értékes, uraságod szabja meg az árát.

— Mint mondtam, nem eladó. Ha egyébbel nem szolgálhatok?

jük Fenségedet, mint magyar hazánk dicső nadorainak vérbeli utódját, ki áldott emlékü József nadorunktól nemcsak a szent kegyelettel őrzött nevet, hanem annak atyai szívét, szeretetét és minden erényét öröklé a hálás magyar nemzet iránt.

Üdvözlőlk Fenségedet a magyar hazakeleti védbástyái között, mint honvédelmünk hatalmas oszlopát és nagyra hivatott honvédségünk szeretett főparancsnokát!

Üdvözlőlk, mint bölcs és gondos államférfit, ki a magyar hazának elhagyatott, de nagy fontosságu határszélére ellátogatott, hogy saját szemével lásson és tapasztaljon, mely ténnyel utat mutat az állami gondviselésnek.

És üdvözlőlk fenségedet, mint példaszertü embert, ki emberszerető lelkével átkarolja a népet, szívén hordja a nép javát, részt vesz nagylelkü leereszkedéssel a népboldogító munkában, megváltó kézzel ápolja a gyámoltalan beteget és legelső a tüzoltók között, midőn a bős elem a nép hajlékait, vagyonát és életét támadja meg.

Fenséged megvetve az ut törődéseit, elhozta hozzánk atyai jó szívét; a jó Isten áldja meg érette!

Ha feltárulnának Fenséged szemei előtt a hegyek keblei, látná Fenséged, hogy tündérvilágban jár, hol a kincsek özöne fekszik eltemetve. Nemes fémekből, fehér márványból, fekete gyémántból alkotta a természet pazar keze a bércek testét és ezer meg ezer forrásban fakaszt e helyen üdítő és gyógyító italt. A levegő itt balzsam, a fű édes tej, a virág tiszta méz. Özönnel áll itt a kincs; de legnagyobb kincse itt e földnek az őseredeti nép, törhetlen lelkével és izomerejével; e nép, melynek élete itt a havasi világban nem élet, hanem küzdelem az elemekkel, a bércekkel, a hullámokkal, az elhagyatottsággal. A folytonos létküzdelem keresztüzének e nép mindenkor megállotta helyét az idők zivatarában, valahányszor trón és haza embert követelt. Hű és bátor és győző mindeddig, csak az ujkor nagy hatalmainak: a vasutnak és gőzerőnek szövetségére van szüksége, hogy győző maradhasson a jövőben is, és ősi erővel teljesíthesse nagy feladatát a haza és trón iránt. Itt e haza egyik legfőbb keleti védfokánál Fenséged kegyes volt megjövetelel meghozni ez epedő népnek a reményt és a biztosítékot, hogy itt e földön ennek a népnek is virrad már egy jobb kor és nemsokára feljön egére jobblétének fényes napja.

Áldja meg a magyarok Istene fenségedet e nagy jótéteményért, hogy további ki-

— Uram! én tizezer forintot adok e helyért.

Az öreg Széki átható pillantást vetett az ifjura, mintha lelkébe akart volna látni s aztán kimért hangon szólt:

— Az a föld semmi áron sem eladó önnek.

Sándor el volt készülve a hideg fogadtatásra, de ily merev macacsságot nem várt az öregtől. Midőn zavarából magához tért, Széki már bement a házba, ott hagyva ott kintző gondolataival. Nem volt, mit tenni, távozott. Hazaérve, elbeszélte atyjának az egész esetet.

— Megmondhattam volna előre, hogy vissza fog utasítani, — szólt az öreg Kerekes — az öreg roppant konok elhatározásaiban.

— De midőn az ő és családja becsületéről van szó, egy oly tisztességes ajánlatot elfogadhatott volna. Vagy drágább büszkesége, mint becsülete?

— Székit ismerni kell, fiam.

— Az a szegény leány nem fogja tulélni e csapást.

— Nincs jogunk továbbra beleavatkozni e család sorsába.

— De van jogom! — szólt villogó szemekkel az ifju — mert én szeretem e hölgyet.

E perczben egy szolga lépett a szobába s egy levelet adott át Sándornak. A levél Székittől jött s így hangzott:

„Tisztelt uram!

Meggondoltam a dolgot. Tizezer forintot nem fogadok el érte, mert nem ér annyit; de 2000 frtért átveheti.

Széki.”

— Hála Isten! ő meg van mentve — szólt örömmel az ifju.

(Folytatása következik.)

tartásra ad erőt és buzdítást még a lankadóknak is! Adja az ég, hogy Fenséged tartózkodása e helyen testének, lelkének üdülésére, hazánkunk, a trónnak és e népek boldogságára váljék! Az Isten Fenségedet fenséges családjával egyetemben a trón, a haza, a nemzet üdvére tartsa meg erőben, egészségben, boldogságban. József főherczeg ő fenségét az Isten éltesse! Éljen!

E beszédet szünni nem akaró éljen követte. Ezután ő fensége rövid, zamatos magyarsággal körülbelül ezeket válaszolta:

„Rég ohajtottam már az előttem hős fiairól ismeretes nemzetet és hazáját meglátogatni, de e forró ohajomnak mindeddig eleget nem tehettem. Örömmel ragadtam meg tehát az alkalmat, hogy most mindezt színről-színre láthassam. Büszke is vagyok a székely nemzet fiaira, mert azok honvéd-ségünk gyöngyét képezik. S ha vasutaink reményem szerint rövid időn ideig is ki fognak terjedni, élvezetes órák megszerzésére gyakrabban fogok ide ellátogatni. Kivánom, hogy legforróbb ohajuk minél előbb teljesebbé menjen.“

Ezt ismét viharos éljenzés követte.

A főherczeg felszállván kocsijára, a hymnusz hangjai mellett a számára kijelölt, csinosan berendezett lakosztályig a küldöttség felkísérte, hol azután a clerus, Szárhegy és Ditró községek küldöttei, az idevaló főrdő tisztikarának rövid bemutatása következett Dobránszky országgy. képviselő által. Rövid pihenés után ő fensége a zöld galyakkal feldisztatott s kivilágított utcákon és főtéren át a „Mélék-szállodába“ ment kíséretével együtt megvacsorálandó. A vacsora magyaros fogásokból állott s czigányzene mellett lett elkölve. Másfél órai ott időzés után nyugalomra tért. Az éjet kitűnően töltve, kora reggel felkelt, fürdés és reggeli után a helybeli gyógyforrások rövid megtekintésére indult. Ezek s a fürdő helyiségek ügyes, szakszerű berendezése felett megelégedését nyilvánította a buzgón fáradozó bizottság előtt. 9 órakor utját tovább folytatva, lement a határszéli állomásra Tölgyesre Becze Antal megyei alispán és Dobránszky képviselő kíséretében, honnét 5 óra felé jött vissza. Itt időzése f. hó 23. déli 11 óráig tartott.

Nemo.

Csik-Madéfalva, 1883. jun. 16.

(A csikrákosi olvasókör megalakulása.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Egy igen öröndetes eseményt kívánok tudomására hozni úgy a közönségnek, mint a t. szerkesztő urnak s azért kérem soraim szives közlését.

Csik-Rákoson két fiatal ember, Cs. N. és L. V. folyó hó 10-re úgy Rákos, mint a szomszéd községek előkelőbb birtokosait egy „Olvasó-kör“ alakítása tárgyában, értekezletre hívták össze, hol magam is megjelentem s a következőket jegyeztem föl:

Az értekezletet tapintatos és ilyen alkalomra való tanulságos beszéddel nyitotta meg Cs. N.; fölfejtette az olvasókör hasznát, ajánlta az összetartást, az úgy meg pártolását s beszédének, mondhatom, szép eredménye volt, mennyiben mindnyájunkba lelkesültséget öntött, a mi lehetővé tette a „csikrákosi olvasókör“ megalakulását 31 taggal, kik közül a helybeliek 2 frt, a vidékiek pedig 1 frt tagsági díjt fizetnek évenként a már előbb felolvasott és helyben hagyólag elfogadott alapszabályok értelmében.

Lelkesedésének szép jelét adta Mánya Kristóf kereskedő és birtokos, ki — Cs. N. eme fölcsillatására — felerőszkedett székéről s egész áthatottsággal, lelki örömmel kijelenté, hogy országot melletti 3 szobából álló lakóházát olvasó-helyiségül egy évi időtartamra fölajánlja s mint haszonbérlet, az egylet gazdáját fölhatalmazza, hogy az egyleti tagok és vendégek számára bort és sört árulhasson; de azon kikötéssel, hogy az elárusított italnakem tiszta jóvedelme az egyleté legyen.*) Ezenkívül egy hosszú üléspad készítésére deszkát ígért. A jó példa vonzotta Léhner Venczel postamester és Dobos István birtokos urakat és egy hosszú asztal készítésére — mely az olvasó so-

*) Valóban szép példája az érdeklődésnek. Eljen soká!

bában lenne elhelyezendő — alkalmas és elegendő deszkát ajánlottak.

Elismeréssel szólhatok még Császár Károly rákosi plebános urról, ki az „Ellenzék“ és „Közmívelődés“ című lapokat, továbbá a „Természettudományi Közönyt“ nemkülönben Lukács Károly s. lelkész ur a „Magyar Állam“ című lapot szives volt átoltatás végett az „Olvasó-egylet“-nek kölcsönözni. Léhner Márton pedig a „Képes családi lapok“ 1881. évi I-ső félévi folyamát; végül ifj. Léhner Venczel posta-kezelő ur a „Magyar királyok és hősök arcképesarnoka“ című könyvét, valamint az 1881. évi „Nagy képes családi naptár“-át az egylet könyvtárának ajándékozta.

A kör, mindannyioknak hatalmas éljenzéssel fejezte ki köszönését.

A tisztikar következőleg alakult meg: Elnök: Császár Károly városi plebános. Alelnök: László Sámuel. Főjegyző: Császár Nándor. Aljegyző: Csűrös Ferencz. Pénztárnok: Mánya Kristóf. Könyvtárnok: ifj. Léhner Venczel. Gazda: id. Léhner Venczel. Bizottsági rendes tagok: Lukács Károly s. lelkész, Kölönte József körjegyző, Fodor István, Pál Imre birtokosok.

Bizottsági póttagok: Fodor Mihály, Dobos István, Császár József és Roth Tamás birtokosok.

Ezután elhatározottak, hogy az „Olvasókör“ jelen évi július 1-én nyitassék meg.

Több tárgy nem lévén, elnök ama ohajával zárta be az értekezletet, hogy a megalakult „Olvasókör“ gyarapodjék és hosszabb időket át virágozzék; mi pedig sietünk rá mondani: Ugy legyen!*)

László Sámuel.

Az erdélyi püspök Háromszéken.

Főtiszt. Lönhart Ferencz erdélyi püspök ur ő nmlga jun. 12-én délután 5—6 óra közt Ozsdoláról Hiliben át Gelenczére utazott. Orbai-szék határszélénél diszkapu volt felállítva, hol Hollak Attila orbai-járási szolgabíró fogadta ő nmlgát. Mintegy 60 tagból álló banderium jelent meg tisztetére. Hilib község végén Szalai István fogadta a főpásztort, ki templomlátogatás után tovább utazott Gelenczére. Itt a község végén Csoma Károly, a plebáni lakban Csibi Tamás lelkész fogadta. Másnap jun. 13-án ő nmlga misézett és szent beszédet tartott. Különösen figyelmébe ajánlotta a hiveknek a templomot, melynek alapköve ezélett 30 évvel letétetett és még ma is úgy áll, esőnek, zivatarnak kitéve, és nagyobb érdeklődésre buzdítá az iskola ügye iránt. A beszéd után bérmlás volt, melyet fényes ebéd követett.

Innen 6 órakor disz-kísérettel Szentkatolnára utazott ő nmlga, honnan banderisták mentek elébe. A határnál diszkapu volt felállítva, melynél Elekes Tivadar fogadta. A falu végén, a Fekete-ügy hídján, Künle József a következő szép beszéddel üdvözlé:

Nagyméltóságu püspök ur!

Szeretett főpásztorunk!

A rég mult időkől átörökölt győzelem adta büszkeséggel üdvözlöjkt itt e helyen nagyméltóságodat! Itt e helyen, Háromszék megyében, hol a vallásunkat reformálni szándékozott hadak visszaverettek.

Nem messze innen, a hagyomány szerinti Póka halmánál volt a döntő ütközet s az ott porladó ősök és hősök utódai mutatják be e pillanatban nmlgd előtt hódolatukat, felhasználva kegyes engedelméből e kedvező alkalmat és szerencsés pillanatot arra, hogy elvértett őseiknek azért, hogy a templomot számukra megtartották, ősi vallásuk szabad gyakorlatát biztosították, kegyeletes megemlékezésben még a sirban is köszönetet mondjanak, és nyíltan, illetékesen abbéli érzelmeiknek adjanak kifejezést, hogy apák vallását követve, abban és azért élni-halni kívánnak.

Mi, a róm. kath. szentegyház hivei, vallásunk gyakorlatában ösztönserőleg érezzük az általunk ki nem magyarázható, egész valónkat átható érzést, melyet a hivek kebelében ápolni, megtartani, a tévtanok

*) Mi is azt mondjuk. Éljen és virágozzék! Szerk.

ellen megvédni a közvetlen velünk érintkező lelkipásztorok feladata lévén, ezek — hozzátehetem, az erdélyi részekben oly nehé — feladatuknak csak úgy és akkor felkelhetnek meg sikeresen, ha a kéz, mely utasít és kormányoz, erős, bölcs és határozott, s már most, hogy nagyméltóságod a kézi egyházkerület határának széléhez ért, élvezheted utasításainak, kormányzatának gyümölcsét; meggyőződhetett, miként egyházunk hiveinek kebelében a vallás-erkölcsi érzet mélyen be van vésve s hogy lelki pásztoraink feladatuk szerinti kötelességeiket híven teljesítették; de meggyőződhetett nagyméltóságod a magas személye iránti szeretetnek és feltétlen ragaszkodásnak jelenségeiből arról is, hogy ha eljőne az az idő, — a mi hogy ne jöjjön, ohajtjuk — hogy kénytelen lenne közvetlen a hivek vallás-erkölcsi érzületére apellálni, a mint azt közelebről oly sikerduan a szomszéd Tusnád községben tette, azokat felhívása követőiként egyen-egyen készen találndja és a nagy táborban ott lennénk mi, e kis egyház-község hivei, kiknek minden ohajtásuk, hogy a jószágos Isten nagyméltóságodat hosszasan éltesse! Éljen!

E beszédet zajos éljenkiáltás követte. A templom előtt a helyi lelkész és egy kis leányka üdvözlé a főpapot. Este fátylas menet volt, mely alkalommal Dr. Bánfi és a kántortanító vezetése mellett több szép dal énekeltetett.

Junius 14-én a hatolykai leányközség hivei körmenetben jelentek meg az anyaközségben. Itt is, mint mindenütt, misézett teljes segédlettel és szent beszédet tartott a lankadhatlan buzgalmu főpap, nagy hatással adván elő Szent Katalin életbölcsségét. Ezután 215-öt erősített meg hitében a bérmlás szentségének kiszolgáltatása által. Ebéd után az iskolát, továbbá Cseh Viktort látogatta meg. A kegyes főpásztor az éjet is Szentkatolnán töltötte.

Akárki.

Mindenféle.

— József főherczeg f. hó 24-én délelőtt 10 órakor mozsárlövéssekkel és zenészőval fogadva érkezett Csik-Szeredába a tisztelőre emelt diszkapu alatt. Egyenesen Lázár Domokos házához hajtottak, hol Mikó Bálint főispán, a hivatalos testületeknek élén, valóban szép és emelkedett hangulatu beszédet intézett a főherczeghez. A főherczeg meleg szavakban köszönte meg az irányában nyilvánult figyelmet s azzal a tisztelgés véget ért. Nehány percz mulva ujra kocsiá ült kíséretével együtt s a honvéd laktanya helyiségeit, raktárait stb. tekintette meg, honnan Zsögödbe távozott Mikó Bálint főispánunk házához ebédre. Ebéd után Tusnádra ment, hol a fürdőbirtokosság fogadta. A főispán, alispán és többen elkísérték Tusnádra, hol Háromszék-megye főispánja élén küldöttség várta. 25-én reggel Előpatak felé tovább utazott.

— A brassói „Magyar Dalkör“ f. évi jul. hó 1-én K.-Vásárhelyre érkezik. A fogadtatásra nézve a közmívelődési egyesület a következő programot állapította meg: Délelőtt 12 órakor egy néhány kocsi fog a vendégek elébe vonulni. — A város végén Dobay János fogadja az egyesület részéről a vendégeket. — Ezután bevonulás a tanácsházhoz, hol a rendező bizottság az elszállásolást fogja eszközölni. Este 8 órakor hangverseny a következő műsorozattal: 1. „Üdvözlét K.-Vásárhelyhez“, induló; zenéjét szerze Jaschik Gyula karnagy, szövegét Baráczy Sándor; előadja a brassói magyar dalkör. 2. Részlet „Lohengrin“ dalműből, Wagner Richardtól; előadja a helyi zenészekosztály. 3. „Esti ünnep“, Kreutzer Konrádtól; előadja a brassói magyar dalkör. 4. Szavaltat; előadja Vajna Károly ur. 5. „Lehullott a regző nyárfa levele“, Huber Károlytól; előadja a b. m. dalkör. 6. „Hallgasson el a fülmile“, Ábrányi Kornéltól; előadja a b. m. dalkör. — 1. „Ki a szabadba“, Abt Ferencztől; előadja a dalkör. 2. „Ifjúkori négyes“, Zajzon Lázártól; előadja a zenészekosztály. 3. „Vén bogárfi“, tréfás dal, Veit H.-tól; előadja a dalkör. 4. Szavaltat ifj. Benkő Sándor ur által. 5. Nemzeti dal, ifj. Sz. Nagy Károly ur által. 6. Népdal-egyveleg; szövegét és dallamát írta Biró Sándor; kardalositotta Jaschik Gyula karnagy; előadja a dalkör. 7. „Rá-

kózi-induló“, előadja a zenészekosztály. Felhívjuk a közönség figyelmét a sok művelvezetet ígérő hangversenyre, valamint felhívjuk a nagyérdemű közönséget arra is, hogy az ünnepély fényének emelésére minél számosabban jelenjenek meg vasárnap délben 12 órakor a város végén a vendégek elfogadására. A rendező bizottság.

— Ugron Ákos K.-Vásárhely város országgyűlési képviselője f. hó 24-én beszámoló beszédét (melyet lapunk más részében közlünk) megtartván, párthivei fátylas zenét rendeztek tisztelőre, melyen Bartos Károly ügyvéd tartott emelkedett hangú beszédet, mire Ugron megle hangon mondott köszönetet. Este 10 órakor fényes bankett rendeztetett a Jancsó Dénes-féle vendéglőben. Mintegy 150-en vettek részt a diszvacsorán. Másnap Ugron elutazott. Párthivei közül többen elkísérték egész Alcsernátonig.

— Zichy Jenő gróf és J. Péterfi József miniszteri tanácsos f. hó 22-én Csik-Szeredában is megfordultak. Délelőtt 10 órakor érkeztek ide s Éltes Elek megyei kir. tanfelügyelő és Madár Imre megyei főjegyző kíséretében megtekintették a megyei gazdasági iskolát és polgári leányiskolát, valamint a szöv. tanműhelyt. Mind a három helyen megelégedéssel és dicsérőleg nyilatkoztak az iskolák berendezéséről. Rövid villás reggeli után Székely-Udvarhely felé tovább folytatták utjukat.

— A hétfalusi ev. ref. leányegyház által saját pénztyára gyarapítása czéljából f. hó 24-én Derestyé mellett a gyapjamosdában junialis (nyári mulatság) rendezték.

— A „Kincsem sorsjáték“ vásárló-bizottsága, melynek feladata Angolországban, kül- és belföldön a telivér-tenyésztés anyag beszerzése, csütörtökön, f. hó 21-én Károlyi Gyula gróf ő Excellenciájának elnöksége alatt a b.-pesti „Lovar-Egylet“ irodájában tanácskozássra gyűlt össze. Ezen ülésben részt vettek: Festetich Pál, Száray János grófok, Beretvási, Andrée F. urak, ez utóbbi, mint a sorsjáték-iroda képviselője és Sárkány F. ur, a „Lovar-Egylet“ titkára. A hazai telivér-tenyésztés rendkívüli fontosságánál fogva, a bizottságnak, kétségtelenül, magas megelégedésére szolgált, hogy tenyésztésmagya már is szép számú megrendelés érkezett, melynek beszerzésével Szapáry Iván gr. a legközelebb 60,000 frton megszerzett Craig-Millar, telivér-apoló vásárlója, mint tapasztalt szakember, saját személyében fog megbízni. Károlyi Gyula gr., a „Lovar-Egylet“ elnöke, azon kellemes helyzetben volt, hogy a jelen levő uraknak a vállalat kielégítő előhaladásáról tehetett jelentést. A Kincsem-sorsjegyek minden körben, hova eljutnak, úgy bent hazánkban, mint Ausztria-Magyarország határain túl általános kedveltségnek örvendenek. A közönség egyrésztől az országos érdekű czélt tartja szem előtt, másrésztől meg fölismeri a játékterv előnyeit, mely szerint a nyerő tetszésére bizatik, hogy a nyert tárgyat átvegye, vagy mint egyenérték, a készpénzt fizettesse ki magának a szokásos 20% adó levonásával.

— Magyar vörös kereszt-sorsjegyek. Mint értesülünk, ezen sorsjegyek oly nagy kelen-dőségnek örvendenek, hogy a f. é. július hó 1-én tartandó húzáshoz rendelkezésre bocsátottak nagy része már is eladatott, mi tekintve a rendkívül kedvező nyereséményesélyeket és a fölötté jutányos árt, (körülbelül 6 frt 75 kr drbja) igen természetes. Ajánljuk tehát tisztelt olvasóinknak ezen sorsjegyek gyors vételét, és egyszersmind utalunk az ezeket illető mai számunkban megjelent hirdetésre.

— Egy 2-4 gym. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett fiú Kézdí-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában tanulóknak felvétetik.

Szerkesztői izenetek.

Nemo. Borszék. A közlemény nem volt aláírva s csak azért jutott a közlendő közé, hogy kitaláltuk a küldőt. Ha máskor a kisasszony írja is az első felét, mégis tanácsos a szerkesztővel tudatni, hogy ki írta a végét.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádbó Ferencz,
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Kincsem-sorsjáték

Budapest

a m. kir. pénzügyminiszter 160351883. számú engedélye mellett.

1. főnyeremény 50,000 frt.
2. „ 20,000 „
3. „ 10,000 „
4. „ 8,000 „
5. „ 6,000 „
6. „ 5,000 „

Továbbá 2 nyeremény 4000, 3 nyeremény 3000, 5 nyeremény 2000 forinttal o. é.

Összesen 10,000 nyeremény = 186,000 frt értékben.

A nyerőknek kívánat szerint a nyeremények 20% adó levonásával kifizetettnek.

Sorsjegyek 1 frtjával kaphatók lapunk kiadóhivatalában K.-Vásárhelyt.

Sz. 1174.—1883.

Pályázati hirdetés.

A csiktaploczai körorvosi állomásra — lemondás folytán — ezennel pályázat nyitattik.

Ezen közegészségügyi körhöz követhető 8 község tartozik: Várdotfalva, Csobotfalva, Csomortán, Pálfalva, Delne, Csicsó, Madéfalva és Taplocza székhely.

Évi 600 frt fizetés, természetbeni lakás, vagy 50 frt évi lakbér, 20 kr nappali és 30 kr éjjeli egyes látogatásokért járó díj a javadalmazás.

Pályázhatnak az 1876. évi 14-ik t. cz. 143. §-a szerint jogosítottak, ha legalább 2 évi gyakorlatot kimutatnak s orvostudori oklevéllel bírnak.

A pályázati idő 1883. évi augusztus 15-én jár le. Azután érkező pályázatok figyelembe nem vétetnek.

A pályázatok alólírt szolgabíró-sághoz adandók be.

A járási szolgabíró.

Csik-Szeredában, 1883. június 19.

Székely Endre.

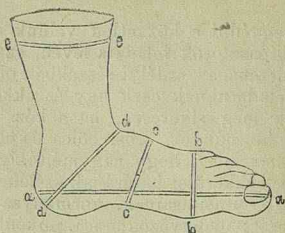
1—3

MAGYAR VÖRÖS-KERESZT- EGYLET sorsjegyek.

ÉVENKINT 3 SORSOLÁS.

9*

8—10

Alattírt tisztelettel hozza a n. érd. közönség szíves tudomására, miszerint számos segédszemélyzet-és szakértő szabáscsúszal ellátott műhelyében a kor igényeihez méltóan, a legújabb divatu

női és férfi-czipők,

valamint CSIZMÁK, egyszerű diszbőr- vagy lasztingból kívánat szerint a legelőnyösebb árak mellett pontosan készíttetnek.

Vidéki megrendelések a levél vételtől számítandó 48 óra alatt, a fent jelzett módon vett mérték beküldése után, postai utánvét mellett eszközöltenek.

Közvetlen gyárakkal levén össze köttetése, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy készítményem jószág és jutányosság, valamint csinoság tekintetében a külföldi gyártmányokkal a versenyt bátran kiállja.

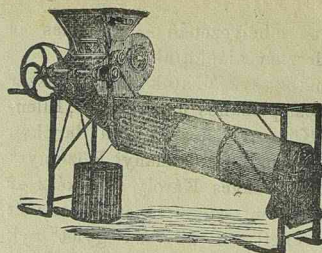
A hazai ipar fejlesztése levén czélom, buzdit azon remény, hogy a n. érd. közönség czélom további eléréséhez és felvirágztatásához becses pártfogásával járulni kegyes leend.

Hazafias tisztelettel

Ifj. Geringer Ferencz,

bőrkereskedő

Gyergyó-Szt.-Miklóson.

Brogle József

gazdasági gép-
és rostalemezgyára
BUDAPESTEN

(külső vácsi ut)

ajánlja elsőrendű gyártmányait, u. m.:

konkolyválasztó (Trieuröket) szelelővei és a nélkül;

nemzeti rostákat kettős működésű (Schmid-feie szabadalom);

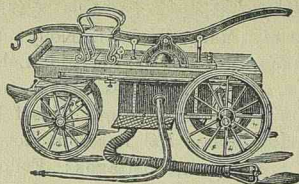
Backer-rendszerű szelelő rostákat;

tengeri (kukoricza) morzsolókat és csöves tengeri-darálókat;

eséplő készleteket; eséplőgép-szítákat; vetőgépeket; malmokat és malom-berendezéseket, valamint lyukasított lemezeket malmok, méhészeti és egyéb technikai czélokra.

Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.

GYÁRI RAKTÁR és FÜGYNÖKSÉG:
WASS és RIEMER uraknál SZÉKELY-UDVARHELYT.

Hivatkozással a fenti hirdetésre, van szerencsénk a n. érd. közönség tudomására hozni, hogy mi alólírtak nevezett czég részére minden, a gazdaság terén szükségeltető gépekre és eszközökre rendelményeket elvállalunk; nem különben ajánljuk saját raktárunkból kisebb és nagyobb községi és tüztöltő-feeskendők, továbbá közönséges hegyes és henger-fúvókat, jutányos árak mellett.

Végül harang-átöntést, valamint új harangok és gőzeséplők beszerzését 5 évi jótállásra, részlet fizetés mellett eszközöljük.

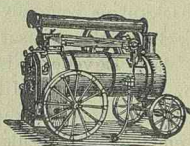
Dusan berendezett vas-, szerszám- és konyhaeszköz-raktárunkat a n. érd. közönség pártolásába ajánlván, kérjük becses megbízásait.

7—30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

gazdasági gépraktára, vaskereskedése.

RANSOMES, HEAD ÉS JEFFERIES

FÜGYNÖKE

Grossmann J.

BUDAPESTEN.

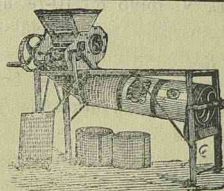
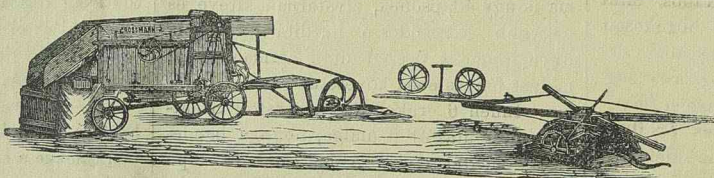
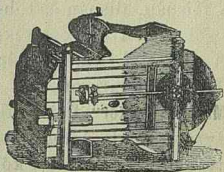

6—6

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA BUDAPESTEN.

Szíves megkeresés- vagy gyártelepünk meglátogatására tisztelettel kéretik.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi huzás f. évi július 1-én.

Ezen huzásban főnyeremény 50,000 forint. Továbbá 1 nyeremény 5000 frt, 4 nyeremény 1000 frt, 10 nyeremény 500 frt, 25 nyeremény 100 frt, 30 nyeremény 50 frt, 52 nyeremény 25 frt.

A nyeremény-sorsoláson kívül törlesztési sorsolás is történik; minden a törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel huzott sorsjegy tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint kaphatók a

Pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletében

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.